A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2026. március 26.*

„Előzetes döntéshozatal – Védjegyek – 2008/95/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdésének g) pontja – A védjegy lajstromozását kizáró vagy törlési okok – A fogyasztók megtévesztésére alkalmas védjegy – Luxus bőráruk – Olyan számot tartalmazó védjegy, amelyet az érintett fogyasztók a vállalkozás létrehozásának éveként érzékelnek – E korábbi évszám révén olyan régóta fennálló know-how-ra való utalás, amely az érintett termék tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít – Az áru jellemzőinek megtévesztő feltüntetése”

A C-412/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (semmítőszék, Franciaország) a Bírósághoz 2024. június 10-én érkezett, 2024. június 5-i határozatával terjesztett elő

a **Fauré Le Page Maroquinier SAS**,

a **Fauré Le Page Paris SAS**

és

a **Goyard ST-Honoré SAS**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, O. Spineanu-Matei, S. Rodin (előadó), N. Piçarra és N. Fenger bírák,

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fauré Le Page Maroquinier SAS és a Fauré Le Page Paris SAS képviseletében E. de Lamaze avocat,

* Az eljárás nyelve: francia.

– a Goyard ST-Honoré SAS képviseletében M. Le Guerer avocat,

– a francia kormány képviseletében B. Dourthe, T. Stéhelin és E. Timmermans, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Auvret és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. november 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 299., 25. o.) 3. cikke (1) bekezdése g) pontjának értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az egyfelől a Fauré Le Page Maroquinier SAS és a Fauré Le Page Paris SAS, másfelől a Goyard ST-Honoré SAS között, két olyan nemzeti védjegy érvényessége tárgyában, azok állítólagos megtévesztő jellege miatt folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyeknek a Fauré le Page Paris a jogosultja.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2008/95 irányelvet 2019. január 15-i hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 336., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 325. o.; HL 2016. L 110., 5. o.). Az alapügy tényállásának időpontjára tekintettel azonban a 2008/95 irányelv továbbra is alkalmazandó az alapeljárásra.

4 A 2008/95 irányelv „Kizáró, illetve törlési okok” című 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés

[…]

g) alkalmas a fogyasztók megtévesztésére különösen az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében”.

A francia jog

5 A code de la propriété intellectuelle (szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv) alapeljárásban alkalmazandó változata L. 711-3. cikkének c) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Nem lajstromozható védjegyként vagy védjegy részeként az a megjelölés, amely:

[…]

c) alkalmas a fogyasztók megtévesztésére különösen az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A francia jog szerinti Maison Fauré Le Page társaságot, amely 1716 óta Párizsban (Franciaország) fegyverek, lőszerek és bőrből készült kiegészítők vásárlására és értékesítésére irányuló tevékenységet folytatott, 1992. november 27-én megszüntették, és ennek során vagyona átszállt egyetlen részvényesére, a Saillard társaságra.

7 A Fauré Le Page Paris egy francia jog szerinti társaság, amelyet 2009. október 14-én jegyeztek be a párizsi cégjegyzékbe. 2009. október 29-én a Saillard-tól megszerezte a „Fauré Le Page” francia védjegyet, amelyet az utóbbi társaság 1989. június 5-én többek között a következő áruk tekintetében jelentett be: „vágó- és szúrófegyverek; lőfegyverek és azok részei; lőszerek és lövedékek; robbanóanyagok; lőállványok; tölténytartók; bőr és bőrutánzatok; utazóládák (poggyász) és bőröndök”.

8 2011. június 17-én a Fauré Le Page Paris társaság bejelentett két francia védjegyet, amelyek a „Fauré Le Page Paris 1717” megjelölést tartalmazták, többek között a „bőr és bőrutánzatok, utazóládák (poggyász) és bőröndök; utazótáskák” áruk vonatkozásában.

9 2012. október 26-án a Goyard ST-Honoré, egy francia jog szerinti társaság, amely utazási cikkeket és bőrárukat gyárt és forgalmaz, keresetet indított a Fauré Le Page Paris társaság és a Fauré Le Page Maroquinier társaság (Fauré Le Page társaságok) ellen, az utóbbi ellen a „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyek használatára jogosult társaság minőségében, e védjegyek állítólagos megtévesztő jellege miatt történő törlése iránt.

10 2016. október 4-i ítéletével a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) elutasította a Goyard ST-Honoré társaság által a keresetét elutasító elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezést.

11 2018. június 27-i ítéletével a Cour de cassation (semmítőszék, Franciaország) hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet.

12 A Cour de cassation (semmítőszék) visszautalása alapján 2021. november 23-án hozott ítéletével a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) a fogyasztók megtévesztésének súlyos veszélye miatt törölte a vitatott védjegyeket.

13 Ebben az ítéletben a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegyekben szereplő „Párizs 1717" kifejezés a Maison Fauré Le Page társaság létrehozásának helyére és időpontjára utal, és annak alapján a fogyasztók azt hihetik, hogy a társaság 1717 óta folyamatosan működik, valamint hogy az eredeti Fauré Le Page Paris vállalkozás know-how-ja átadásra került, ami az érintett fogyasztók szemében az e védjegyekkel ellátott áruk minőségének biztosítékát jelenti. E bíróság egyébiránt megállapította, hogy a Maison Fauré Le Page társaság 1992-ben megszüntette a fegyverek, lőszerek és kiegészítők adásvételére irányuló tevékenységét, így a 2009-ben alapított Fauré Le Page Paris társaság nem az eredeti vállalkozás tevékenységét folytatta. Az említett bíróság hozzátette, hogy hogy a Fauré Le Page társaságok által forgalmazottakhoz hasonló luxus bőráruk átlagos fogyasztója számára az igen nagy múltra visszatekintő know-how alkalmazása a vásárlási döntésének meghatározó elemét jelenti.

14 A Fauré Le Page társaságok felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be ezen ítélettel szemben a Cour de cassationhoz (semmítőszék, Franciaország), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

15 E bíróság előtt a Fauré Le Page társaságok többek között azt állítják, hogy ahhoz, hogy valamely védjegyet megtévesztőnek kelljen tekinteni, alkalmasnak kell lennie arra, hogy a fogyasztót az e védjegy árujegyzékébe tartozó áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekintetében, nem pedig a védjegyjogosult jellemzői tekintetében megtévessze. Márpedig a vitatott védjegyek nem írják le az e védjegyek árujegyzékébe tartozó bőráruk egyetlen sajátos jellemzőjét sem, legfeljebb a minőségre vonatkozó általános gondolatot közvetítenek, így nem tekinthetők megtévesztőnek a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében, amelyet a szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv L-711–3. cikkének c) pontja ültetett át a francia jogba.

16 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy összeegyeztethető lehet a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjával a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) által elfogadott azon értelmezés, amely szerint megtévesztő, ha a védjegyként bejelentett megjelölés olyan hamis információkat közöl az e védjegy árujegyzékébe tartozó árukat vagy szolgáltatásokat forgalmazó vállalkozással kapcsolatban, amelyekből az átlagos fogyasztó azt a következtetést vonja le, hogy ezen áruk vagy szolgáltatások különleges minőséget képviselnek vagy presztízst élveznek.

17 A bíróság egyébiránt úgy ítéli meg, hogy a védjegy megtévesztő jellege nem korlátozódik pusztán az e védjegy árujegyzékébe tartozó áruk vagy szolgáltatások tulajdonságaival kapcsolatos megtévesztő üzenetre, hanem magának a védjegyjogosult vállalkozásnak a jellemzőiből is következhet, különösen annak patinás múltjából, mivel a fogyasztó az így közölt téves információból arra következtethet, hogy az e védjeggyel ellátott áru bizonyos tulajdonságokkal vagy bizonyos presztízzsel rendelkezik, amelyek befolyásolhatják az áru megvásárlására vonatkozó döntését.

18 E tekintetben emlékeztet arra, hogy a 2009. április 23-i Copad ítélet (C-59/08, EU:C:2009:260, 24–26. pont) szerint a magas presztízsű áruk minősége nem csupán anyagi jellemzőikből fakad, hanem azon tekintélyből és presztízst sugalló imázsból is, amely luxusérzettel ruházza fel őket.

19 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság – elismerve, hogy a 2006. március 30-i Emanuel ítélet (C-259/04, EU:C:2006:215) értelmezhető úgy, hogy a védjegy nem alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, ha az általa közvetített, állítólagosan hamis információ az árukat gyártó vállalkozásra, nem pedig magukra az árukra vonatkozik –, rámutat, hogy ez az ítélet egy tervező nevéből álló védjegy sajátos esetére vonatkozott, így a Bíróság által az említett ítéletben kifejtett megfontolások nem feltétlenül terjeszthetők ki az említett ügy sajátos körülményein túlmenően.

20 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) megállapításaiból kitűnik, hogy a Fauré Le Page társaságok által forgalmazott áruk a luxus bőráruk ágazatához tartoznak, az érintett fogyasztók a vitatott védjegyeket úgy észlelik, mint amelyek – a valósággal ellentétben – a jogosultjuk ebben az ágazatban való több évszázados jelenlétére utalnak, és hogy az így közvetített téves információ befolyásolhatja az e védjegyek valamelyikének árujegyzékébe tartozó áruk fogyasztóinak vásárlási döntését, mivel a luxus bőráruk fogyasztói különös jelentőséget tulajdonítanak az ezen árukat forgalmazó vállalkozás történetének és múltjának, és abból e cikkek különös minőségére és presztízsére következtetnek.

21 E körülmények között a Cour de cassation (semmítőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2008/95] irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját, hogy valamely védjegyben egy kitalált [időpont] szerepeltetése, amely az áruk előállítójának patinás múltjára, megbízhatóságára és know-how-jára, és ennélfogva az említett áruk egyik nem anyagi jellemzőjére vonatkozó valótlan információt közvetít, lehetővé teszi a fogyasztó tényleges megtévesztése vagy e megtévesztés kellően súlyos veszélye fennállásának megállapítását?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni ezt a cikket, hogy
   a) egy védjegy megtévesztőnek tekinthető, ha fennáll a veszélye annak, hogy a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások fogyasztója azt hiszi, hogy a védjegy jogosultja ezen áruk előállítása terén több évszázados múltra tekint vissza, ami presztízst sugalló imázst kölcsönöz ezen áruknak, noha nem ez a helyzet;
   b) ahhoz, hogy meg lehessen állapítani a fogyasztó tényleges megtévesztésének vagy megtévesztése kellően súlyos veszélyének fennállását, amelytől a védjegy megtévesztő jellegének megállapítása függ, az szükséges, hogy a védjegy az árujegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások lehetséges jellemzőinek kellően konkrét megjelölését képezze ahhoz, hogy az érintett fogyasztó azt hihesse, hogy az áruk és szolgáltatások bizonyos olyan tulajdonságokkal bírnak, amelyekkel valójában nem rendelkeznek?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

22 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben valamely védjegy olyan számot tartalmaz, amelyet az érintett fogyasztók úgy észlelhetnek, mint amely egy vállalkozás létrehozásának évét jelöli, és ezen év – mivel sokkal korábbi – olyan régóta fennálló know-how-ra utal, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít, jóllehet a know-how ennyi ideje nem is áll fenn, arra lehet következtetni, hogy e védjegy a fenti rendelkezés értelmében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

23 A 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha például az áru vagy a szolgáltatás jellege, minősége vagy földrajzi származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

24 Emlékeztetni kell arra, hogy annak megállapításához, hogy egy védjegy lajstromozására a megtévesztés veszélyére vonatkozó kizáró ok megsértésével került sor, annak bizonyítása szükséges, hogy a védjegyként történő lajstromozásra bejelentett megjelölés önmagában is ilyen

veszélyt idézne elő, az említett megjelölés későbbi használata pedig irreleváns (lásd ebben az értelemben: 2017. június 8-i W. F. Gözze Frottierweberei és Gözze ítélet, C-689/15, EU:C:2017:434, 55. és 56. pont).

25 Egyébiránt az említett rendelkezés alapján történő törlés azt feltételezi, hogy az adott ügy körülményei alapján meg kell állapítani a fogyasztók tényleges megtévesztésének vagy megtévesztése kellően súlyos veszélyének fennállását (lásd ebben az értelemben: 2006. március 30-i Emanuel ítélet, C-259/04, EU:C:2006:215, 47. pont; 2017. június 8-i W. F. Gözze Frottierweberei és Gözze ítélet, C-689/15, EU:C:2017:434, 54. pont).

26 Amint arra a főtanácsnok indítványának 33–41. pontjában lényegében rámutatott, és amint az kitűnik mind a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) pontjának szövegéből – amely az áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek példálózó felsorolását tartalmazza –, mind pedig e rendelkezés célkitűzéséből, amely a védjegyként lajstromozott vagy lajstromozás céljából bejelentett megjelölésben rejlő megtévesztést határozza meg, annak a megállapításnak, amely szerint valamely védjegy az említett rendelkezés értelmében „alkalmas a fogyasztók megtévesztésére”, az e védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjével kapcsolatos megtévesztésen kell alapulnia. Következésképpen a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában foglalt lajstromozást kizáró és törlési ok nem alkalmazható többek között azokban az esetekben, amikor a szóban forgó védjegy a védjegy jogosultjának valamely jellemzőjével kapcsolatban, nem pedig az általa megjelölt áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjével kapcsolatban alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

27 A jelen ügyben, noha – amint az a jelen ítélet 13. pontjából kitűnik – a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) úgy ítélte meg, hogy a valamely évszámot egy adott városhoz társító megjelölés az érintett fogyasztók képzetében a védjegyjogosult létrehozásának időpontjára és helyére utalhat, e két elem önmagában nem minősül a Fauré Le Page társaságok által forgalmazott áruk jellemzőinek.

28 Mindemellett, amint az a jelen ítélet 20. pontjából kitűnik, e bíróság azt is megállapította, hogy ezen áruk a luxus bőráruk ágazatába tartoznak, az érintett fogyasztók a vitatott védjegyeket úgy észlelik, mint amelyek – a valósággal ellentétben – a jogosultjuk ebben az ágazatban való több évszázados jelenlétére utalnak, és hogy az így közvetített téves információ befolyásolhatja az e védjegyek valamelyikének árujegyzékébe tartozó áruk fogyasztóinak vásárlási döntését, mivel a luxus bőráruk fogyasztói különös jelentőséget tulajdonítanak az ezen árukat forgalmazó vállalkozás történetének és múltjának, és abból e cikkek különös minőségére és presztízsére következtetnek.

29 Márpedig, amint azt a főtanácsnok az indítványának 43. pontjában lényegében megjegyezte, egy olyan számnak valamely védjegyben való szerepeltetése, amelyet az érintett fogyasztók úgy észlelhetnek, mint amely egy vállalkozás létrehozásának évét jelöli, adott esetben olyan különleges know-how-ra utalhat, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát biztosít, és hozzájárul az azok presztízsét tükröző imázshoz. Mivel az áru minősége a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában példálózó jelleggel említett jellemzők egyike, és e minőség a luxuscikkek területén az árunak tulajdonított tekintélyből és presztízst sugalló imázsból is következhet (lásd ebben az értelemben: 2009. április 23-i Copad ítélet, C-59/08, EU:C:2009:260, 24. pont), a fogyasztók tényleges megtévesztésének vagy megtévesztése kellően súlyos veszélyének fennállása e rendelkezés értelmében akkor állapítható meg, ha az ilyen hosszú ideje fennálló know-how, és ennélfogva az ahhoz kapcsolódó vagy abból eredő minőségi biztosíték és presztízst sugalló imázs nem létezik.

30 A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy összes körülményének fényében értékelje, hogy a törölni kért védjegyekben szereplő számot az érintett fogyasztók a vállalkozás létrehozásának éveként érzékelik-e, és az olyan különleges know-how-ra, így régóta fennálló know-how-ra utal-e, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít. Ennek keretében a kérdést előterjesztő bíróságnak minden egyes védjegyet összességében kell vizsgálnia, figyelembe véve többek között az 1717-es számon felül a „Paris” szó jelenlétét, valamint azt az üzenetet, amelyet ezen elemek az érintett fogyasztók számára közvetítenek.

31 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely védjegy olyan számot tartalmaz, amelyet az érintett fogyasztók úgy észlelhetnek, mint amely egy vállalkozás létrehozásának évét jelöli, és ezen év – mivel sokkal korábbi – olyan régóta fennálló know-how-ra utal, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít, jóllehet a know-how ennyi ideje nem is áll fenn, arra lehet következtetni, hogy e védjegy a fenti rendelkezés értelmében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

A költségekről

32 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

amennyiben valamely védjegy olyan számot tartalmaz, amelyet az érintett fogyasztók úgy észlelhetnek, mint amely egy vállalkozás létrehozásának évét jelöli, és ezen év – mivel sokkal korábbi – olyan régóta fennálló know-how-ra utal, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít, jóllehet a know-how ennyi ideje nem is áll fenn, arra lehet következtetni, hogy e védjegy a fenti rendelkezés értelmében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

Aláírások